

прѣдишни ти мѣста, които са пълни съ тръне и дѣто едвамъ нѣкога је миновало орало.

Слѣдъ малко въспиране, тренътъ потегли камъ Черкезъ-кюй. Пътътъ бѣше равенъ, изгледътъ по-обширенъ, ако и да не насишташе око то, приучено да гледа дири отъ човѣшка дѣятелность.

Въ Сенекли ме оставиха послѣдни ти ми другаре отъ Цариградъ; нѣ пакъ въ вагонътъ ни придружи единъ пътникъ отъ Павли-кюй, името на когото сега не ми дохожда на умъ, и оште единъ пловдивчанинъ; сега мой добръ пригатель.

Павликюецътъ познаваше добръ ти мѣста. Отъ него се научихъ за производителностьта на околностьта, за причинити, които праветь спънка за раширението на земледѣлнето и промишленностьта. Оште отъ Чаталджа азъ не съглеждахъ по станции ти да се товаря или растоваря стока. Тако-речи по ти мѣста, като не срѣдоточни, търговията је ничтожна, изводътъ на земни ти произрастенна слабъ.

Врѣмето, рекохъ, промѣнава обичаи ти и нрави ти. Значението на тоя пътъ ште принуди жителити да се възползоватъ отъ улеснениа та, които той принася. Съобщение то съ други ти народности ште ги събуди и ште ги накара на самодѣятелность. Нѣма да минатъ много години, дорекохъ, ти мѣстности ште се населеть и ште зематъ другъ видъ.

На послѣдни ти ми думи пловдивчанинътъ се засмѣ съ гласъ, и така иронически, штото ме накара да мѣлна.

Почувствовахъ, пригателью, че пророкувамъ работи, които зависеть отъ произволътъ на обстоятелства та.

Тукашни ти жители вѣобщтѣ невѣроватъ иако въ едно по-добро бѣдѣште. Недовѣрие то имъ произлиза отъ нѣкоје си отчаено самодоволство съ малко то, което иматъ и което не могатъ да владатъ поради исканиа та и мѣчнотии ти на вѣкътъ. Ти са като, че и отпаднали отъ духътъ си.

При все това, пригателью, азъ пакъ имамъ надежда за по-добри врѣмена, вѣровамъ, че и ти ште се съгласишь съ мене. Ми попримѣлчяхми. Въ това врѣме тренътъ ни влѣчаше, влѣчаше, то се извиваше като змиа, то се исправеше като обтегнати конци, хѣтѣше, пишѣше.

Гледахъ отъ прозорецьтъ на широки ти полнани, на които тукъ-тамъ само се съгледоваха растениа и нивиа. Каква пустота, каква безграничность! Отъ съѣдни ти вагони се чуяха пѣсни...